

ROZPORZĄDZENIE

MINISTRA FINANSÓW¹⁾

z dnia 2015 r.

w sprawie zaświadczeń wydawanych przez organy podatkowe

Na podstawie art. 306j ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2015 r. poz. 613, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) tryb wydawania zaświadczeń;
- 2) właściwość miejscową i rzeczową organów podatkowych do wydawania zaświadczeń;
- 3) wzór rejestru zaświadczeń oraz szczegółowy sposób jego prowadzenia;
- 4) wzór ewidencji przekazanych lub otrzymanych informacji w sprawach zaświadczeń oraz szczegółowy sposób jej prowadzenia;
- 5) wzory zaświadczeń określonych w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, zwanej dalej „ustawą”;
- 6) wzór oświadczenia małżonka podatnika o pozostawaniu z podatnikiem we wspólności majątkowej, o którym mowa w art. 306h § 2 ustawy.

§ 2. Jeżeli zgodnie z dyspozycją zawartą we wniosku zaświadczenie ma być przekazane wnioskodawcy przebywającemu za granicą za pośrednictwem polskiego przedstawicielstwa dyplomatycznego lub urzędu konsularnego, organ podatkowy przesyła zaświadczenie do tego przedstawicielstwa lub urzędu celem doręczenia wnioskodawcy po pobraniu opłaty konsularnej.

§ 3. 1. Na żądanie wnioskodawcy zaświadczenie jest wydawane na przedłożonym przez niego formularzu, jeżeli na tym formularzu jest możliwe zamieszczenie przez organ podatkowy wydający zaświadczenie adnotacji dotyczącej opłaty skarbowej.

2. Jeżeli przedłożony przez wnioskodawcę formularz, o którym mowa w ust. 1, jest sporządzony w języku obcym, zaświadczenie wydaje się na tym formularzu, pod warunkiem

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 listopada 2015 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. poz. 1900).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 699, 978, 1197, 1269, 1311 i 1649.

przedłożenia przez wnioskodawcę jego tłumaczenia na język polski, sporządzonego i poświadczonego przez tłumacza przysięgłego, albo sporządzonego przez inną osobę, które zostało sprawdzone i poświadczone przez tłumacza przysięgłego.

§ 4. Organ podatkowy wydaje zaświadczenie o niezaleganiu w podatkach lub stwierdzające stan zaległości po porozumieniu:

- 1) z organami podatkowymi, które były właściwe miejscowo, jeżeli zostały one wskazane we wniosku podatnika lub w piśmie wyrażającym zgodę, o której mowa w art. 306g § 1 pkt 2 i art. 306h § 1 ustawy;
- 2) z organami podatkowymi, od których otrzymał do realizacji tytuły wykonawcze.

§ 5. Naczelnik urzędu skarbowego wykonujący zadania, o których mowa w art. 18 ust. 2 ustawy z dnia 10 lipca 2015 r. o administracji podatkowej (Dz. U. poz. 1269 i 1315), wydaje zaświadczenie na podstawie informacji uzyskanych od naczelników urzędów skarbowych właściwych miejscowo w sprawach poszczególnych zobowiązań podatkowych.

§ 6. 1. Zaświadczenie, na żądanie podmiotów wymienionych w art. 306g § 1 pkt 2 i art. 306h § 1 ustawy, jest wydawane za zgodą podatnika wyrażoną na piśmie, z jego podpisem urzędowo lub notarialnie poświadczonym.

2. Podstawę do wydania zaświadczenia o niezaleganiu w podatkach lub stwierdzającego stan zaległości, związanych z działalnością gospodarczą, stanowi zgoda podatnika wyrażona na piśmie, z jego podpisem i pieczęcią używaną dla celów tej działalności, o ile się nią posługuje.

3. W przypadkach, o których mowa w art. 306g § 1 pkt 2 i art. 306h ustawy, termin do wydania zaświadczenia oblicza się od dnia złożenia oświadczenia podatnika wyrażającego zgodę.

§ 7. Zaświadczenie doręczane w formie dokumentu elektronicznego jest uwierzytelnione bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu lub podpisem potwierdzonym profilem zaufanym ePUAP.

§ 8. Zaświadczenia są wydawane przez organ podatkowy właściwy rzeczowo i miejscowo w sprawach poszczególnych zobowiązań podatkowych, z zastrzeżeniem art. 18 ust. 2 ustawy z dnia 10 lipca 2015 r. o administracji podatkowej.

§ 9. 1. Wydanie zaświadczenia podlega wpisowi w rejestrze zaświadczeń.

2. Do rejestru zaświadczeń wpisuje się:

- 1) numer ewidencyjny zaświadczenia;

- 2) datę wpływu wniosku o wydanie zaświadczenia lub zgody, o której mowa w art. 306g § 1 pkt 2 i art. 306h ustawy;
- 3) imię i nazwisko lub nazwę osoby ubiegającej się o wydanie zaświadczenia oraz jej adres (miejsca zamieszkania lub zwykłego pobytu, siedziby albo miejsca prowadzenia działalności) lub adres do doręczeń w kraju, identyfikator podatkowy, a w przypadku nierezydentów – numer i serię paszportu lub innego dokumentu stwierdzającego tożsamość, lub inny numer identyfikacyjny, o ile nie posiada identyfikatora podatkowego;
- 4) datę wydania zaświadczenia;
- 5) informację o sposobie załatwienia wniosku o wydanie zaświadczenia.

3. Naczelnik urzędu skarbowego wykonujący zadania, o których mowa w art. 18 ust. 2 ustawy z dnia 10 lipca 2015 r. o administracji podatkowej, do celów wydawania zaświadczeń, o których mowa w § 5, wpisuje wydanie zaświadczenia w odrębnie prowadzonym rejestrze zaświadczeń.

4. Rejestr zaświadczeń może być prowadzony w systemie teleinformatycznym, spełniającym wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie art. 5 ust. 2b ustawy z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (Dz. U. z 2015 r. poz. 1446).

5. Dane do rejestru zaświadczeń są wpisywane bez zbędnej zwłoki.

6. Wzór rejestru zaświadczeń określa załącznik nr 1 do rozporządzenia.

§ 10. 1. Przekazanie lub otrzymanie informacji w sprawach zaświadczeń wpisuje się w ewidencji przekazanych lub otrzymanych informacji w sprawach zaświadczeń, zwanej dalej „ewidencją”.

2. Zwrócenie się do innego organu podatkowego o podanie informacji niezbędnej do wydania zaświadczenia oraz przekazanie żądanej informacji powinno być dokonane:

- 1) w formie elektronicznej, lub
- 2) telefonicznie lub faksem i bez zbędnej zwłoki potwierdzone pisemnie lub w formie elektronicznej.

3. Do ewidencji wpisuje się:

- 1) imię i nazwisko lub nazwę osoby ubiegającej się o wydanie zaświadczenia oraz jej adres (miejsca zamieszkania lub zwykłego pobytu, siedziby albo miejsca prowadzenia działalności) lub adres do doręczeń w kraju, identyfikator podatkowy, a w przypadku nierezydentów – numer i serię paszportu lub innego dokumentu stwierdzającego

tożsamość, lub inny numer identyfikacyjny, o ile nie posiada identyfikatora podatkowego;

- 2) numer ewidencyjny zaświadczenia;
- 3) treść przekazanej lub otrzymanej informacji w sprawie zaświadczenia;
- 4) nazwę organu podatkowego, któremu przekazano lub od którego otrzymano informację oraz znak pisma, przy którym przekazano lub przy którym otrzymano informację, a w przypadku przekazania albo otrzymania informacji telefonicznie lub faksem, imię i nazwisko oraz stanowisko służbowe pracownika, któremu informację przekazano lub od którego informację otrzymano.

4. Naczelnik urzędu skarbowego wykonujący zadania, o których mowa w art. 18 ust. 2 ustawy z dnia 10 lipca 2015 r. o administracji podatkowej, w przypadku, o którym mowa w § 5, przekazanie lub otrzymanie informacji wpisuje w odrębnie prowadzonej ewidencji.

5. Ewidencja może być prowadzona w systemie teleinformatycznym, spełniającym wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie art. 5 ust. 2b ustawy z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach.

6. Dane do ewidencji są wpisywane bez zbędnej zwłoki.

7. Wzór ewidencji określa załącznik nr 2 do rozporządzenia.

§ 11. 1. Wzory zaświadczeń o:

- 1) niezaleganiu w podatkach lub stwierdzających stan zaległości – określa załącznik nr 3 do rozporządzenia;
- 2) wysokości zobowiązań spadkodawcy – określa załącznik nr 4 do rozporządzenia;
- 3) wysokości zaległości podatkowych zbywającego – określa załącznik nr 5 do rozporządzenia;
- 4) wysokości zaległości podatkowych podatnika – określa załącznik nr 6 do rozporządzenia;
- 5) wysokości zaległości podatkowych rozwiązanej spółki cywilnej – określa załącznik nr 7 do rozporządzenia;
- 6) wysokości zobowiązania podatkowego (zaległości podatkowej), kosztów upomnienia, kosztów egzekucyjnych zabezpieczonych hipoteką przymusową lub zastawem skarbowym – określa załącznik nr 8 do rozporządzenia;
- 7) wysokości obrotu w podatku od towarów i usług oraz podatku akcyzowym, a także dochodu podatnika w podatku dochodowym od osób fizycznych – określa załącznik nr 9 do rozporządzenia;

- 8) wysokości obrotu w podatku od towarów i usług oraz podatku akcyzowym, a także dochodu podatnika w podatku dochodowym od osób prawnych – określa załącznik nr 10 do rozporządzenia;
- 9) wysokości zapłaconej należności zabezpieczonej hipoteką przymusową lub zastawem skarbowym – określa załącznik nr 11 do rozporządzenia.

§ 12. Wzór oświadczenia małżonka podatnika o pozostawaniu z podatnikiem we wspólności majątkowej określa załącznik nr 12 do rozporządzenia.

§ 13. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2016 r.³⁾

MINISTER FINANSÓW

**ZA ZGODNOŚĆ POD WZGLĘDEM PRAWNYM,
LEGISLACYJNYM I REDAKCYJNYM**

Renata Łučko
Zastępca Dyrektora
Departamentu Prawnego w Ministerstwie Finansów

/- podpisano bezpiecznym podpisem elektronicznym
weryfikowanym przy pomocy ważnego
kwalifikowanego certyfikatu/

³⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 22 grudnia 2011 r. w sprawie zaświadczeń wydawanych przez organy podatkowe (Dz. U. Nr 293, poz. 1726), które traci moc z dniem 1 stycznia 2016 r. na podstawie art. 11 pkt 2 ustawy z dnia 10 stycznia 2014 r. o zmianie ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. poz. 183).

Uzasadnienie

Rozporządzenie jest wykonaniem delegacji ustawowej zawartej w art. 306j ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2015 r. poz. 613, późn. zm.) w brzmieniu nadanym przez art. 3 pkt 29 ustawy z dnia 10 stycznia 2014 r. o zmianie ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. poz. 183). Znowelizowany przepis wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2016 r.

Wobec powyższego rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 22 grudnia 2011 r. w sprawie zaświadczeń wydawanych przez organy podatkowe (Dz. U. Nr 293, poz. 1726), zwane dalej „rozporządzeniem z dnia 22 grudnia 2011 r.”, utraci moc obowiązującą z dniem 1 stycznia 2016 r. Zachodzi zatem konieczność wydania nowego aktu wykonawczego na podstawie znowelizowanego art. 306j ustawy – Ordynacja podatkowa.

Przeważająca część regulacji zawartych w projektowanym rozporządzeniu jest powieleniem obecnych rozwiązań zawartych w rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 22 grudnia 2011 r.

Przepis § 1 określa zakres rozporządzenia:

- 1) tryb wydawania zaświadczeń,
- 2) właściwość miejscową i rzeczową organów podatkowych do wydawania zaświadczeń;
- 3) wzór rejestru zaświadczeń oraz szczegółowy sposób jego prowadzenia,
- 4) wzór ewidencji przekazanych lub otrzymanych informacji w sprawach zaświadczeń oraz szczegółowy sposób jej prowadzenia,
- 5) wzory zaświadczeń określonych w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, zwanej dalej „ustawą”,
- 6) wzór oświadczenia małżonka podatnika o pozostawaniu z podatnikiem we wspólności majątkowej, o którym mowa w art. 306h § 2 ustawy.

Przepisy § 2 stanowi powtórzenie przepisów zawartych w § 3 rozporządzenia z dnia 22 grudnia 2011 r. – określa sposób przekazania zaświadczenia wnioskodawcy przebywającemu za granicą.

Przepis § 3 ust. 1 stanowi powtórzenie przepisu § 10 ust. 2 zawartego w rozporządzeniu z dnia 22 grudnia 2011 r. Przepis ten reguluje tryb wydawania zaświadczenia na przedłożonym przez wnioskodawcę formularzu. Natomiast w § 3 ust. 2 uregulowano tryb wydawania zaświadczenia na przedłożonym przez wnioskodawcę formularzu sporządzonym w języku obcym. W przepisie tym wprowadzono zamianę

dostosowawczą do art. 13 pkt 1 ustawy z dnia 25 listopada 2004 r. o zawodzie tłumacza przysięgłego (Dz. U. z 2015 r. poz. 487), zgodnie z którym tłumacz przysięgły jest uprawniony do sporządzania i poświadczania tłumaczeń z języka obcego na język polski, z języka polskiego na język obcy, a także do sprawdzania i poświadczania tłumaczeń w tym zakresie, sporządzonych przez inne osoby. Dostosowanie polega na wskazaniu rodzaju tłumaczenia formularza sporządzonego w języku obcym, na którym ma być wydane zaświadczenie.

Przepis § 4 reguluje tryb wydawania zaświadczenia o niezaleganiu w podatkach lub stwierdzające stan zaległości w przypadku konieczności porozumienia się z organami podatkowymi, jeżeli zostały wskazane we wniosku podatnika lub w piśmie wyrażającym zgodę, o której mowa w art. 306g § 1 pkt 2 i art. 306h § 1 ustawy albo z organami podatkowymi, od których otrzymał do realizacji tytuł wykonawczy – stanowi powtórzenie przepisów zawartych w § 4 rozporządzenia z dnia 22 grudnia 2011 r.

W myśl projektowanego § 5 naczelnik urzędu skarbowego wykonujący zadania, o których mowa w art. 18 ust. 2 ustawy z dnia 10 lipca 2015 r. o administracji podatkowej (Dz. U. poz. 1269), wydaje zaświadczenie na podstawie informacji uzyskanych od naczelników urzędów skarbowych, które są właściwe miejscowo w sprawach poszczególnych zobowiązań podatkowych. Zgodnie z ww. przepisem zadania polegające na przyjmowaniu podań, deklaracji i zgłoszeń, wydawaniu zaświadczeń oraz udzielaniu wyjaśnień w zakresie przepisów prawa podatkowego są wykonywane w każdym centrum obsługi, niezależnie od terytorialnego zasięgu działania naczelnika urzędu skarbowego. Stosownie do art. 11 pkt 3 ustawy o administracji podatkowej do zadań naczelnika urzędu skarbowego należy zapewnienie obsługi i wsparcia podatnika w prawidłowym wykonywaniu obowiązków podatkowych, w tym przez centrum obsługi oraz przez asystenta podatnika. Oznacza to, że naczelnik urzędu skarbowego, który jednocześnie wykonuje zadania centrum obsługi, jest umocowany do wydania zaświadczenia na wniosek podatnika, dla którego nie jest właściwy miejscowo. W tym celu organ podatkowy musi mieć możliwość uzyskania niezbędnych do wydania zaświadczenia informacji z organów podatkowych, które są właściwe miejscowo w sprawach poszczególnych zobowiązań podatkowych.

Przepis § 6 normuje tryb wydawania zaświadczeń, na żądanie podmiotów wymienionych w art. 306g § 1 pkt 2 i art. 306h § 1 ustawy – co do zasady stanowi powtórzenie przepisów zawartych w § 5 rozporządzenia z dnia 22 grudnia 2011 r. W przypadku podatnika, będącego przedsiębiorcą, doprecyzowano, że jego zgoda jest

wyrażona na piśmie, z jego podpisem i pieczęcią używaną dla celów tej działalności, o ile się nią posługuje.

Jeżeli wnioskodawca złoży wniosek o wydanie zaświadczenia w formie dokumentu elektronicznego, to zgodnie z regulacją § 7 takie zaświadczenie jest uwierzytelnione bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu lub profilem zaufanym ePUAP.

W § 8 uregulowano właściwość miejscową i rzeczową organów podatkowych do wydawania zaświadczeń wskazując, że są one wydawane przez organ podatkowy właściwy rzeczowo i miejscowo w sprawach poszczególnych zobowiązań podatkowych, z zastrzeżeniem art. 18 ust. 2 ustawy z dnia 10 lipca 2015 r. o administracji podatkowej, w myśl którego zadania polegające, m. in., na wydawaniu zaświadczeń są wykonywane w każdym centrum obsługi, niezależnie od terytorialnego zasięgu działania naczelnika urzędu skarbowego. Stosownie do art. 11 pkt 3 ww. ustawy do zadań naczelnika urzędu skarbowego należy zapewnienie obsługi i wsparcia podatnika w prawidłowym wykonywaniu obowiązków podatkowych, w tym przez centrum obsługi oraz przez asystenta podatnika. Oznacza to, że naczelnik urzędu skarbowego, który jednocześnie wykonuje zadania centrum obsługi, jest umocowany do wydania zaświadczenia na wniosek podatnika, dla którego nie jest właściwy miejscowo.

W projektowanym § 9 ust. 1 wskazano, że wydanie zaświadczenia podlega wpisowi przez organ podatkowy w rejestrze zaświadczeń. W projektowanym ust. 2 określono zakres informacji wpisywanych do rejestru zaświadczeń. W porównaniu z dotychczasowym zakresem informacji ujmowanych w rejestrze:

- 1) uwzględniono regulację wynikającą z art. 168 § 2 ustawy – Ordynacja podatkowa (zmiana wprowadzona ustawą z dnia 10 września 2015 r. o zmianie ustawy – Ordynacja podatkowa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1649)); w rejestrze podaje się, tak jak dotychczas imię i nazwisko lub nazwę osoby ubiegającej się o wydanie zaświadczenia oraz adres siedziby lub adres miejsca zamieszkania lub zwykłego pobytu, albo miejsca prowadzenia działalności lub adres do doręczeń w kraju oraz identyfikator podatkowy; natomiast w przypadku gdy wnioskodawcą jest nierezydent nieposiadający identyfikatora podatkowego – podaje się numer i serię paszportu lub innego dokumentu stwierdzającego tożsamość, lub inny numer identyfikacyjny,
- 2) zrezygnowano z podawania treści wniosku o wydanie zaświadczenia oraz treści zaświadczenia (dane te są zawarte w aktach sprawy dotyczących wydania zaświadczenia).

Naczelnik urzędu skarbowego, który jednocześnie wykonuje zadania centrum obsługi wydanie zaświadczenia wpisuje w odrębnie prowadzonym rejestrze zaświadczeń (ust. 3). Naczelnik urzędu skarbowego, o którym mowa powyżej prowadzi dwa rejestry zaświadczeń (wg tego samego wzoru): jako organ podatkowy właściwy miejscowo w sprawach poszczególnych zobowiązań podatkowych oraz jako organ podatkowy wykonujący zadania centrum obsługi, który nie jest właściwy miejscowo w sprawach poszczególnych zobowiązań podatkowych. Prowadzenie dwóch rejestrów zaświadczeń przez tego naczelnika urzędu skarbowego uprości proces wydawania zaświadczeń.

W celu usprawnienia funkcjonowania organów podatkowych w ust. 4 przewidziano możliwość prowadzenia rejestru zaświadczeń w systemie teleinformatycznym, spełniającym wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie art. 5 ust. 2b ustawy z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (Dz. U. z 2015 r. poz. 1446).

W celu usprawnienia procesu wydawania zaświadczeń w ust. 5 wskazano, że dane do rejestru zaświadczeń są wpisywane bez zbędnej zwłoki.

Wzór rejestru zaświadczeń określa załącznik nr 1 do rozporządzenia (projektowany ust. 6). W stosunku do obowiązującego wzoru, w projektowanym wzorze rejestru zaświadczeń, wprowadzono następujące zmiany:

- 1) w zakresie identyfikacji osoby ubiegającej się o wydanie zaświadczenia – zmiana dostosowawcza do znowelizowanego art. 168 § 2 ustawy – Ordynacja podatkowa,
- 2) zrezygnowano z podawania treści wniosku o wydanie zaświadczenia oraz treści zaświadczenia (dane te są zawarte w aktach sprawy dotyczących wydania zaświadczenia),
- 3) doprecyzowano zakres informacji o sposobie załatwienia wniosku o wydanie zaświadczenia poprzez podanie imienia i nazwiska pracownika sporządzającego zaświadczenie zamiast podpisu pracownika prowadzącego rejestr,
- 4) w odnośniku do kolumny „sposób doręczenia” wyraz „poczta” zastąpiono wyrazami „operatora pocztowego” stosownie do art. 144 ustawy – Ordynacja podatkowa, w myśl którego organ podatkowy doręcza pisma za pokwitowaniem przez operatora pocztowego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe. Dodano również nowy sposób doręczenia zaświadczenia „w formie dokumentu elektronicznego”,
- 5) dodano kolumnę „Adnotacje organu podatkowego”, w której mogą być odnotowywane dodatkowe informacje dotyczące zaświadczenia, np. symbol zaświadczenia.

W § 10 uregulowano kwestie dotyczące ewidencji przekazanych lub otrzymanych informacji w sprawach zaświadczeń. Przekazanie lub otrzymanie informacji organ podatkowy odnotowuje się w ewidencji przekazanych lub otrzymanych informacji w sprawach zaświadczeń. Przepis ust. 2 reguluje tryb postępowania w przypadku zwrócenia się do innego organu podatkowego o podanie informacji niezbędnej do wydania zaświadczenia. Z kolei ust. 3 normuje zakres informacji jaki obejmuje ewidencja przekazanych lub otrzymanych informacji w sprawach zaświadczeń. W porównaniu z dotychczasowym zakresem informacji podawanych w ewidencji uwzględniono regulację wynikającą z art. 168 § 2 ustawy – Ordynacja podatkowa. W projektowanym ust. 4 wskazano, że naczelnik urzędu skarbowego, który jednocześnie wykonuje zadania centrum obsługi (projektowany § 5), przekazanie lub otrzymanie informacji, wpisuje w odrębnie prowadzonej ewidencji przekazanych lub otrzymanych informacji w sprawach zaświadczeń. Naczelnik urzędu skarbowego, o którym mowa powyżej prowadzi dwie ewidencje (wg tego samego wzoru): jako organ podatkowy właściwy miejscowo w sprawach poszczególnych zobowiązań podatkowych oraz jako organ podatkowy wykonujący zadania centrum obsługi, który nie jest właściwy miejscowo w sprawach poszczególnych zobowiązań podatkowych. Natomiast w projektowanym ust. 5 określono, że ewidencja może być prowadzona w systemie teleinformatycznym, spełniającym wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie art. 5 ust. 2b ustawy z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach.

W celu usprawnienia procesu wydawania zaświadczeń w ust. 6 wskazano, że dane do ewidencji są wpisywane bez zbędnej zwłoki.

Wzór ewidencji przekazanych lub otrzymanych informacji w sprawach zaświadczeń określa załącznik nr 2 do rozporządzenia. W stosunku do obowiązującego wzoru, w projektowanym wzorze ewidencji wprowadzono następujące zmiany:

- 1) w zakresie identyfikacji osoby ubiegającej się o wydanie zaświadczenia – zmiana dostosowawcza do znowelizowanego art. 168 § 2 ustawy – Ordynacja podatkowa
- 2) zróżnicowano zakres danych odnoszących się do organu podatkowego; w przypadku przekazania lub otrzymania informacji w formie pisemnej albo w formie dokumentu elektronicznego podaje się znak pisma przy którym informację przekazano albo przy którym ją otrzymano, natomiast w przypadku przekazania lub otrzymania informacji telefonicznie lub faksem, podaje się imię i nazwisko oraz stanowisko służbowe pracownika, któremu informację przekazano lub od którego informację otrzymano.

Przepis § 11 zawiera wykaz wzorów zaświadczeń. Wykaz ten rozszerzono o 3 nowe rodzaje zaświadczeń wprowadzone ustawą z dnia z 10 września 2015 r. o zmianie ustawy – Ordynacja podatkowa oraz niektórych innych ustaw. Zgodnie ze znowelizowanym art. 306h § 3-5 ustawy – Ordynacja podatkowa organy podatkowe wydają zaświadczenie o wysokości zaległości podatkowych rozwiązanej spółki cywilnej na żądanie byłego wspólnika tej spółki. Wzór zaświadczenia o wysokości zaległości podatkowych rozwiązanej spółki cywilnej określa załącznik nr 7 do rozporządzenia.

Na żądanie właściciela przedmiotu hipoteki lub zastawu organy podatkowe wydają zaświadczenie o wysokości zobowiązania podatkowego (zaległości podatkowych), kosztów upomnienia, kosztów egzekucyjnych zabezpieczonego hipoteką przymusową lub zastawem skarbowym. Wzór zaświadczenia o wysokości zobowiązania podatkowego (zaległości podatkowej), kosztów upomnienia, kosztów egzekucyjnych zabezpieczonych hipoteką przymusową lub zastawem skarbowym – określa załącznik nr 8 do rozporządzenia.

Organ podatkowy, który ustanowił hipotekę przymusową lub zastaw skarbowy, na wniosek właściciela przedmiotu hipoteki przymusowej lub zastawu skarbowego, który zapłacił należności zabezpieczone tą hipoteką przymusową lub zastawem skarbowym wydaje temu właścicielowi zaświadczenie o wysokości zapłaconej należności zabezpieczonej hipoteką przymusową lub zastawem skarbowym. Wzór zaświadczenia o wysokości zapłaconej należności zabezpieczonej hipoteką przymusową lub zastawem skarbowym określa załącznik nr 11 do rozporządzenia.

Pozostałe projektowane wzory zaświadczeń, co do zasady, powielają dotychczasowe wzory z uwzględnieniem zmian wprowadzonych ustawą z dnia z 10 września 2015 r. o zmianie ustawy – Ordynacja podatkowa oraz niektórych innych ustaw oraz ustawą z dnia 10 lipca 2015 r. o administracji podatkowej.

We wszystkich wzorach zaświadczeń uaktualniono metrykę ustawy – Ordynacja podatkowa oraz w polu „pieczęć urzędowa” dodano zastrzeżenie „jeżeli zaświadczenie nie jest wydawane w formie dokumentu elektronicznego”. W przepisach prawa nie występuje pojęcie elektronicznej pieczęci urzędowej. Wobec powyższego zaświadczenie wydane w formie dokumentu elektronicznego nie może zawierać tego elementu. Pieczęcią urzędową będą opatrywane zaświadczenia wydane w formie papierowej. W celu umożliwienia doręczenia zaświadczeń w formie dokumentu elektronicznego we wszystkich wzorach zaświadczeń w polu dotyczącym podpisu dodano regulacje dotyczące uwierzytelnienia e-zaświadczeń przez organy podatkowe; po wyrazach „podpis z podaniem imienia, nazwiska i stanowiska służbowego” dodano wyrazy „a jeżeli zaświadczenie zostało wydane w formie dokumentu

elektronicznego – bezpieczny podpis elektroniczny weryfikowany za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu (zmiana wprowadzona ustawą z dnia 10 lipca 2015 r. o administracji podatkowej).

W celu podkreślenia integralności poszczególnych stron zaświadczenia we wszystkich wzorach zaświadczeń na każdej stronie wzoru w górnym rogu podaje się numer ewidencyjny zaświadczenia.

We wszystkich wzorach zaświadczeń wprowadzono zmiany porządkowe w części dotyczącej informacji o opłacie skarbowej; przypis *Niepotrzebne skreślić* z końca zdania został przeniesiony do liczby porządkowej.

Ponadto w poszczególnych wzorach wprowadzono następujące zmiany:

1. Wzór zaświadczenia o niezaleganiu w podatkach lub stwierdzające stan zaległości określa załącznik nr 3 do rozporządzenia; w projektowanym wzorze, w porównaniu z dotychczasowym wzorem, podaje się dodatkowo informację o zakończeniu postępowania oraz informację o odsetkach, o których mowa w art. 53a Ordynacji podatkowej (odsetki od zaliczek) – zmiany wprowadzone w art. 306e § 3 i 7 ustawy – Ordynacja podatkowa.
2. Wzór zaświadczenia o wysokości zobowiązań spadkodawcy określa załącznik nr 4 do rozporządzenia; w projektowanym wzorze, w porównaniu z dotychczasowym wzorem, wprowadzono zmiany dotyczące informacji o zaległościach podatkowych – dodano zaległości podatkowe, o których mowa w art. 52a ustawy – Ordynacja podatkowa.
4. Wzór zaświadczenia o wysokości zaległości podatkowych podatnika określa załącznik nr 6 do rozporządzenia; w projektowanym wzorze, w porównaniu z dotychczasowym wzorem, wprowadzono zmiany w zakresie pieczęci urzędowej oraz podpisu elektronicznego, a także zrezygnowano z dodatkowego opisu, w postaci gwiazdek, osoby fizycznej oraz podatnika niebędącego osobą fizyczną.
5. Wzór zaświadczenia o wysokości obrotu w podatku od towarów i usług oraz podatku akcyzowym, a także dochodu podatnika w podatku dochodowym od osób fizycznych określa załącznik nr 9 do rozporządzenia; w projektowanym wzorze w porównaniu z dotychczasowym wzorem, uwzględniono możliwość wydania tego zaświadczenia w razie śmierci podatnika na wniosek wstępnego, zstępnego lub małżonka, którzy uprawdopodobnią, że mogą być spadkobiercami – zmiany wprowadzone w 306i § 1a ustawy – Ordynacja podatkowa. Ponadto wzór zaświadczenia umożliwia jego wydanie tylko w zakresie dotyczącym podatku dochodowego od osób fizycznych; w takim przypadku część dotycząca podatku od towarów i usług oraz podatku akcyzowego nie będzie ujęta w wydanym

zaświadczeniu. Takie rozwiązanie usprawni proces wydawania zaświadczenia oraz zmniejszy koszty organu podatkowego (zmniejszenie zużycia papieru).

Przedmiotowe rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2016 r. (projektowany § 13).

Projekt nie zawiera przepisów technicznych. Projekt nie podlega obowiązkowi notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w przepisach dotyczących sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych.

Wstępna ocena zgodności z prawem Unii Europejskiej – materia regulowana przedmiotowym rozporządzeniem nie jest objęta zakresem prawa Unii Europejskiej.

Stosownie do postanowień art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.), projekt rozporządzenia podlega udostępnieniu w Biuletynie Informacji Publicznej z chwilą jego przekazania do uzgodnień z członkami Rady Ministrów. Zgodnie z § 52 ust. 1 uchwały Nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. poz. 979), z chwilą skierowania do uzgodnień, konsultacji publicznych lub opiniowania projektu rozporządzenia organ wnioskujący udostępnia projekt w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.